

Hendrika zat hoog in de boom.
De tak waarop ze zat, was stevig en breed, zodat ze er niet af kon donderen.
Ze knabbelde op een stukje schors, schommelde met haar ronde billen heen
en weer en staarde naar de wolken.

Drie schapen die een wolf aanvielen.
Een tractor vol met mals, vers stro.
En een mandje vol half aangevreten appels.

Hendrika had het prima naar haar zin.

De rest van de kudde begreep er niets van.

*Wat doe je daarboven, Hendrika?
Stel je niet zo aan en kom naar beneden.
Schapen klimmen niet in bomen!*

An illustration of three white birds perched on a thick, dark blue, gnarled tree branch. The branch curves from the top right towards the bottom left. The birds are white with orange beaks and feet. One bird on the right is a fluffy chick, while the two on the left are adult birds. The background is a light, pale blue sky with faint, wispy clouds. The overall style is simple and illustrative.

Hendrika had er geen oren naar.
Op de grond was het veel te koud.
Het had flink gevroren en het hele weiland was bezaaid met ijskristallen.
Jullie doen maar, daar beneden!
Straks vriezen mijn poten er nog af.
Zolang ik geen warme sokken heb, blijf ik lekker hier.
Ze propte stukjes schors in haar oren.

Paps werd boos.
Sokken? Hoe moet ik daaraan komen?
Ik kan toch verdorie niet breien, met zulke poten?
Doe een keer normaal en kom naar beneden!
Je bent een schaap, geen aap!

Maar Hendrika bleef zitten waar ze zat. Dagenlang.
Af en toe ging ze naar beneden – om te eten of te plassen.
Daarna klauterde ze rustig weer de boom in.

Hop, twee drie.
Hop, twee drie.

Het ging elke keer een beetje vlotter.
Op de duur kon ze het met haar ogen dicht.